

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrť leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrť leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za osnanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se osnanilo jednokrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se na vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ruski car v Parizu.

Časopisi prinašajo dolga in natančna poročila o obisku ruskega carja na Francoskem in svet jih čita z veliko pazljivostjo, pretehta skrbno vse besede in preišče pomen vseh dogodb, da spozna kolike mejnarodne važnosti je obisk ruskega carja.

Francoski narod je ruskega carja sijajno in oduševljeno vzprejel. Ruski car je sedaj zaveznik Francije in je tej državi, po nesrečni vojski s Prusi popolnoma izolirani, zopet pomagal do veljave in upliva mej evropskimi velesilami. Francosko-ruska alijanca je od tedaj pri raznih prilikah znatno uplivala na mejnarodne razmere in njej gre v prvi vrsti zahvala, da se je ohranil evropski mir.

Obisk ruskega carja v Parizu potrjuje in utrjuje to zvezo mej dvema velikima državama. Zanimivo je, primerjati napitnice, katere je izrekel ruski car v Parizu, z napitnicami, katere so se čule iz njegovih ust na Dunaju in v Vratislavi, zanimivo in poučno. V Parizu se je čutil car srečnega, posebno veselje je izrazil, da mu je bilo dano stopiti mej narod, kateri vežejo tesne vezi z ruskim narodom. V Vratislavi je bil nekaj tednov prej govoril dosti bolj rezervirano. Na silno pretirano in umetno-oduševljeno napitnico nemškega cesarja je odgovoril nekako lakonično in jedino pomembnejši njegov izrek je bil, da ne pozabi „tradicionalnega razmerja“.

Na Dunaju pa še take besede ni izustil. Bil je tako mrzlo-ujuden, kakor le more biti v takih razmerah in šele sedaj, po napitnicah v Parizu se spozna, da so bili brez zmisa in brez reelne podlage vsi tisti oduševljeni članki, katere so povodom carjevega obiska na Dunaju zagrešili naši oficijozji.

Obisk ruskega carja v Parizu utrdi gotovo razmerje mej Rusijo in Francijo, utrdi tudi republiko samo, saj je ruski car, avtokratičen vladar, na najformelnejši način izrazil svoje spoštovanje do republikanskih ustanov, ali daljšega, obsežnejšega pomena posebno na aktuvelna vprašanja mejnarodne politike se temu obisku ne more prisojati. Car je naredil evropskim vladarjem konvencionelne vizite

in ker je zaveznik Francije, je tudi to državo obiskal in če je zanjo izrazil simpatije, kakršnih ni kazal v Vratislavi, še manj pa na Dunaju, je to le posledica obstoječe alijance.

Najnevarnejše mejnarodno vprašanje je v sedanjosti dobi orientalsko vprašanje. Tega vprašanja rešitev pa ni odvisna niti od Dunaja, niti od Pariza. To vprašanje se reši samo v Londonu in v Peterburgu in jedino od Rusije in od Angleške je odvisno, bode li moč ohraniti evropski mir ali ne. Ako hočeta ti dve državi vojno, nastane, ako je nečeta, se ohrani mir. Dunajski kabinet pride pri tem malo v poštev, toliko manj, ker se je v zadnjih mesecih pokazalo, da naš minister unanjih del grof Goluchowski s svojo grandseigneursko politiko in salonsko diplomacijo nima posebno srečne roke in da silno precenjuye moč avstro-ogerske države. Ton carjevih napitnic v Vratislavi in v Parizu potrjuje naše domnevanje, da se razmerje mej Rusijo in Avstrijo od carjevega obiska na Dunaju ni premenilo, da je isto tako hladno kakor prej, in morda je tega nekoliko krivo to, da se grof Goluchowski bavi z unanjo politiko tako, kakor kavalirski diletantje s kakim priljubljenim jim športom in da se je preveč udal uplivu madjarskih politikov.

Državni zbor.

— Na Dunaju, 7. oktobra.

Gališke razmere so v širjih krogih jako malo znane. Šele v zadnjih letih se čuje tu in tam kak glas o njih, a doslej samo glas, kateri kaže, da v Gališki vladajoči krogi ne poznajo ne zakonov ne pravice, da se vlada tam tako, kakor v nobeni evropski kulturni državi. Od koalicijske vlade sem doživeli smo v poslanski zbornici že več razprav, katere so pojasnjevale te, za celo državo malo častne razmere. Taka razprava se je vršila tudi v včerajšnji in v današnji seji, in je doprinesla novič dokaz, da se v Gališki teptajo politične svobode na nezasišan način in da se tam za obrnitev prevlade slabčičev porabljuje sredstva, za katera določa kaz. zakon čutne kazni. Toda okrajnim

glavarjem, kateri delajo za slabčiče, se ni bati kazni. Vladi je bila ta razprava skrajno neljuba, zlasti za zategadelj, ker poljskim ministrom osebno škoduje na ugledu in na veljavi ter jim otežuje stališče, posebno navzgor, v tistih krogih, koder razmer natančno ne poznajo, a ne morejo imeti zupanja v ljudi, kateri tako delajo, kakor gospodje vladni zastopniki v Gališki. Efekt cele razprave je, da je ministerstvo znatno kompromitirano.

Po končani razpravi je začela zbornica generalno debato o drž. proračunu.

Začetkom se je v imenu levičarjev predlagal grof Kuenburg, naj se otvori debata o ministerskega predsednika odgovoru na interpelacijo glede dogodb na katoliškem shodu v Solnogradu, kateri predlog pa je bil odklonjen s 86 proti 68 glasom.

Potem je zbornica nadaljevala razpravo o dr. Lewakowskega nujnem predlogu glede varstva političnih svobod v Gališki.

Zloglasni dr. Madeyski, naučni minister v koalicijskem ministerstvu, je z unemo, katera se mu jako dobro izplačuje, zagovarjal vladno postopanje, trdeč, da so vse navedbe pretirane in da so dvorni svetniki in okrajni glavari gališki prepredovali le zlorabo svobode. Grajal je tudi, da so se „domače zadeve“ gališke spravile v drž. zbor in emfatično vzkliknil, da je dolžnost njegove stranke, braniti čast Gališke tudi napram lastnim sinovom te dežele, ker hočejo z divjo agitacijo vse razdejati, da bi dobili oblast v roke.

Maloruski podpornik vsakega ministerstva Vahnjanin je z navdušenimi besedami slavil svobodo, katera vlada v Gališki. Pripovedoval je, da je posl. Nowakowski od meseca februarja priredil 59 volilnih shodov v svojem okraju in da so bili razni udeležniki teh, skrivaj prerejenih shodov obsojeni skupaj na 268 dni v zapor. Dalje je trdil, da se je mej kmeti začela brezverska propaganda, ki propoveduje komunizem in da je zategadelj dobro, če se skuša to gibanje zatreti.

Minister za Gališko dr. Rittner je besedičil o vzdrževanju socialnega in političnega reda in o nezadostni politiki ter splošni omiki gališkega

Listek.

V Vintgar!

(Kako je hodil, popisal Vladimir Gribojedov.)

Čuden dan je bil! Solnce je vzhajalo kakor po navadi precej zgodaj in tako sem tudi jaz stal zgodaj na precej visokem hribočku, čez katerega me je vezla pot v krasni Bled, kojega sem se namenil obiskati. No pa ni mi bil toliko mar Bled, čisto sem ga že imel čast od vseh strani občudovati, opazovati in motriti, zanimala me je bolj bližnja romantična soteska potoka Radovine, katero mi je že tolikrat popisoval moj prijatelj Peter Iskra z le njemu lastnimi besedami. — Nisem še videl razun znanega Šuma, t. j. slapa, katerega tvori Radovina kake pol ure pred svojim izlivom v Dolfako ali Korensko Savo, — od l. 1892. vedno bolj imenitnega in slavljene Vintgarja, od potoka izvrtane, globoke stuge čudnega imena. — Zato me je gnalo toliko bolj iz ozke Sorške doline proti Kropi in Bledu. — Na poti pač nisem nič kaj znamenitega doživel, kar bi bilo pripovedovanja vredno. Na visokem Jamniku sem se mislil oddahnuti, pa hiša, iz katere je Bog že od daleč roko molil, je bila tako napolnjena zejnih „od pijače“, da bi bila moja postava komaj še dobila prostora, posebno ker nisem

nabiratelj narodnih popevk, ki so donele skozi od kraja odprta okna in duri ne ravno harmonično na moje uho. Tu se je pač poznalo ljudem, da je bil „včeraj“ semenj. Celo pot sem bil le sam, dasi sem imel željo videti zdaj tega, sedaj onega znanca; pa kjer sem potkal na duri, povsod se mi je odzvalo: „Ga ni — je na rajži!“ — ali kaj podobnega. To se mi je zdelo že skoro preveč. Mislil sem si na posled, če gre kdo iz Kropo v Kamno gorico po „cveke“, — je pa že „na rajži“ — pa naj bode! Bil sem tedaj tako nekako izoliran, in če bi ne bil mej potjo včasih kake muhe ujel, bi se bil gotovo zelo dolgočasil. Na poti z Jamnika v Kropo me je srečala cela četa pobožnih romarjev, ki so mi vsi tožili in se pritoževali čez „hudo globelo“, pa je bila tudi v resnici huda, znoj jim je kar curljal po spkorjenem obličju. Kropa sama me je razveselila s svojo originalno „Gasilarnico“, shrambe jednacega imena bi pač moral iskati po noči in po dnevi z Diogenovo lampico, v kateri bi ne gorelo več laneno olje, kakor v tistih zlatih časih, ko je bil še sod dovolj velik za človeško bitje (na krakovske sodove in zelje se pa še danes kdo spominja), ampak s pravo električno lučjo. „Gasilarnica“ kropniška mi je potem gasila žejo prav do Bleda, za katerega se pa nisem mnogo zmenil, kajti tam nad obrovskim Triglavom se je začelo nekaj krepčiti in oblaki

so hitro veslali proti Babjema zobu, ki je danes prav jasno kazal svojo rjavkasto škrbino. Mladlo se mi je tedaj grozno — hotel sem priti še za dve nazaj na Bled, kjer bi se po mojih mislih najlaže tam pri „Mangelcu“ kje preočilo. Vintgar sem pa na vsak način hotel videti pri lepem vremenu in še pri dnevni luči, bila je pa že tri popoldne. Hitro sem jo mahal v Zasip gori, kjer sem zagledal na levi malo, lečo hišico, ki pripoveduje s svojimi velikimi črkami, da je šola. Pri sv. Katarini na Holmu, kamor se hodi baje moliti „za pravo pamet“, sem zlezal naglo v zvonik, ker sem poleg drugih rečij hotel imeti danes i lep razgled, potem pa sem jo urno urezal navzdol sanjaje o zakladu, katerega so pred leti pri tej cerkvi „vzdignili“ in skoro me je pozdravil hrumeči slap — šum s vso svojo lepoto in strahoto. Ni me dolgo mudil, vsaj jedno uro ne; voda je bila velika in mogočno se je valila čez razvotljane peči. Votlo grmenje vzbujalo mi je različne spomine in misli, skoro bi bil na lesenem mostiču pozabil na daljšo, zanimivo pot. Da bi bil peanik ali vsaj kake boljše vrste „šlibar“, pa bi bil zložil jedno in skoro gotovo bi se bil svet čudil, kaj se more vse zgoditi v pretresljivih in ginljivih trenutkih, — no ginjen ali ganjen sem bil pa tudi v resnici, sicer ne do solz, pač pa nekako tako, kakor znana žival iz še bolj znanega slovenskega

prebivalstva, potem pa trdil, da so interpelantje hoteli le vladi sitnosti delati, da pa njih besedam ne gre nič veljave, ker ima Gališka 63 poslancev, a le trije tožijo o vladajočih razmerah, drugi pa so ž njimi zadovoljni.

Mladiček dr. Vašaty je dokazoval, da vladajo na Češkem jednake razmere kakor v Gališki in je izrekel upanje, da sedanja vlada kmalu odstopi.

V imenu nemške levice je dr. Funke ostro kritikoval nazore, katere je razvijala pri tej debati vlada, poudarjal, da je potreba stvar pojasniti in obžaloval, da vlada ne spoštuje konstitucionalnih pravic.

Klerikalec Kaltenegger je predlagal konec debate, a zbornica je predlog odklonila. Levica je glasovala zoper Kalteneggerjev predlog, kar je navzočne ministre in poljske poslance kaj neugodno presenetilo.

Poslanec dr. Lewakowski, kateri je stavil predlog, je rekel, da je umevno, zakaj bivši namestnik gališki ni posegal v debato in se dal zastopati po nekem mladeniču, ki je govoril, kakor kak ex cello zagovornik. Govornik je zavračal izvajanja dr. Madeyskega in tega človeka karakterizoval kakor zaslužni, sicer pa svoj predlog jako slabo zastopal.

Ruski posl. Romančuk je navedel dva slučaja, katera sta kaj karakteristična za gališke razmere. Doprinesel je dokaz, da je bil neki volilec pozvan k okrajnemu glavarstvu v Kaluzs in da mu je zet okrajnega glavarja za tega in še za druga dva volilca ponjnal 150 gld., če glasujejo za vladnoga kandidata, in dokazal je, da je okr. glavar v Kaluzsu sam dal nekemu volilcu 10 gld. za to, da glasuje za vladnega kandidata.

Zadnji je govoril dr. Luenger. Okrcal je vladnega zastopnika Smonellija in potem povedal dr. Madeyskemu, katerega je imenoval streberja in koristolovca, toliko bridkih resnic, da jih ta ne pozabi. Protestoval je tudi, da se razpravljanje o galiških rešeh zmatra za nekak crimen laese Poloniae in branil pravico drž. zbora, baviti se z gališkimi zadevami.

Pri glasovanju po imenih je bilo za nujnost predloga oddanih 106, proti nujnosti 78 glasov. Ker je za nujnost potrebna dvetretjinska večina, je zbornica torej predlog odklonila.

Zbornica je potem začela generalno debato o državnem proračunu.

Prvi je govoril protisemitski poslanec dr. Schlesinger. Ko je začel govoriti, so poslanci trumoma bežali iz dvorane, Schlesinger je kritikoval predloženi proračun in se uemal za sistematično plačevanje državnih dolgov ter za takozvani „ljudski denar“, kar je njegova specialiteta.

Prava proračunska debata se razvije v prihodnji seji, katera bo jutri v petek.

V Ljubljani, 8. oktobra.

Razpust državnega zbora. Če je „Čzaj“ prav poučen, bode morda še ta mesec razpuščen državni zbor. Vlada ga misli takoj razpuščiti, ako

mesta, ko so jo za — ušesa — veki, kakor pripoveduje stara pripovedka. — Ni se čuditi, če je že ta v istini mogočni slap napravil tako velikansk utis na me, da sem pozneje, ko sem korakal ob penecem se potoku le bolj nemo in prozajično premišljeval čudne napise na novih deskah ob klasično izpeljani poti. Najprej me je presenetila „Znajeva glava“; nemško je bilo tudi napisano, pa ker nisem tega jezika prav zmožen, zares ne vem ali je bilo „Lindtweenkopf“ ali kako; če zob časa dotičnih napisov še ni izpral, izvodi naj si čestiti bralec in dražestna bralka dotično stvar sama ogledati, — žal radi tega ne bode nikomur. Meni se ne zdi toliko vredno, da bi take stvari preiskaval, ki ne delajo časti tudi tako lepemu kraju ne kakor je Vintgar — to so nemški napisi. Čudno pa se mi je vendar zdelo, od kod to ime, ali je vzeto iz narodnih ust, ali iz domačije glave, ugibal sem oboje, pa nisem rešil te zagonetke, morda bo kdo drugi sračnejši. To reč premišljeva in dalje korakaje zagledam nov napis: Peklo, Tartarus. To pa to. Tudi na poti je dobro, če se človek spomni kam pride, če prav ne hodi! Najbolj me je pa osupnila „skala slavne kranjske hranilnice“. Skala je res krasna, ali ime se mi je zdelo čudno, nerazumljivo; mislil sem si pač, da je bil ovi, ki jo je krstil nekoliko večji modrijan, nego jaz, — kak srenjski „trot“ gotovo ni bil. Ker vsako stvar večinoma iz praktičnega sta-

bi levica v odseku ali pa v zbornici poskusila obstrukcijo. To se bode zgodilo baje že do 15. t. m. Odstopiti pa vlada ne misli. Nade levičarjev, da pride za Badenijem Thun, ki bode morda vodil že bodoče volitve, se ne uresničujejo. Grof Badeni bi odstopil jedino v slučaju, ko bi v novi zbornici ne mogel na noben način dobiti večine. V novi zbornici pa levica ne bode imela dosti upliva več in tedaj se ministerka kriza ne bi več rešila njej na korist.

Uredba uradniških plač. Večina odsekova je za to, da se hitro reši zakon o novi uredbi uradniških plač. Vzlic temu pa ni dosti upanja, da bi stvar se v tem parlamentu rešila. Davčne predloge, s katerimi je vlada spravila v zvezo zboljšanje uradniških plač, se namreč v letošnjem zasedanju zaradi odložitve pogodbe z Ogersko, s katero so v zvezi, ne morejo rešiti. Levica pa iz dvojnega uzroka posebno priganja, da se ta predloga reši. Rada bi pridobila uradnike, da bi jo podpirali pri volitvah. Na drugi strani se pa nadeja, da s posvetovanjem o tem zakonu v proračunskem odseku nekoliko zavleče razpravljanje budžeta.

Levica s svojim nasprotovanjem vladi napeljava vodo naravnost na vladni mlin. Grof Badeni hoče osnovati posebno stranko veleposestnikov. To pa ni mogoče, dokler se ustavoverno veleposestvo ne loči od levice. Razpor, ki je nastal v zjedineni levici, bode dovršil to ločitev. Veleposestniki ne bodo mogli ostati v stranki, ki vladi napoveduje najstrožjo opozicijo. Posebno, če pojde levica kot opozicijska stranka v volilni boj, jo bodo morali ostaviti veleposestniki. Da bi Cholmecky in tovariši vladni delali opozicijo, to še misliti ni. Veleposestvo je preveč v skrbi za lastne koristi, da bi se upalo spreiti z vlado.

Makedonija. Turška vlada je izdala neki oklic na makedonske kristijane, v katerem jih pozivlja, naj nikar ne podpirajo vstašev. Posebna komisija že izdeluje reforma za Makedonijo. Vodja neke večje vstaše čete Brouphos je naznanil turški vojaški oblasti, da je pripravljen zamenjati ujetnike. Turki imajo namreč več vstašev ujetih, vstaši pa več Turkov. Če Turki ne vzprejmejo tega predloga, mislijo vstaši ujeti Turke pobiti. Turki pa vzlic temu ne mislijo ustreči želji vstašev, temveč hočejo le odločnejši boj proti njim začeti, da zatro vstajo še to jesen.

Dogodki v Carigradu. V Carigradu se je sestavila komisija iz tujih častnikov v turški službi pod predsedstvom maršala Kamphoevenera, da začne preiskavo proti tistim policistom, vojakom in žandarjem, ki so se udeležili klanja kristijanov. S to komisijo pač Turčija le misli slepiti Evropo. Izvedela komisija tako ne bode ničesa, ker jej oblastva ne bodo šla na roko. Klanje so proužročili uradniki sultanove palače, katerih pa komisija ne more klicati na odgovornost. K večjemu utegnejo nekaj manje krivih ljudi zapreti, glavnim krivcem se pa ne bode ničesa zgodilo.

Car v Franciji. Z velikim navdušenjem je bil car v Parizu vzprejet. To naudušenje pa vender

lišča premišljujem, računam sem že koliko bi prinesla ta peč kranjski hranilnici, če bi se n. pr. na obresti naložila!

Kaj izvanrednega potem nekaj časa ni bilo. V resnici dobro izpeljana steza pelje še vedno ob desnem bregu Radovine, katera se nassaja, premetava, peni, grbanči in zraven mogočno bobni pod teboj po razbitem skalovju. Zelene globine, napolnjene z mnogobrojnimi postrvmi, ki so sedaj mirne kot kamen, sedaj pa kot strela hitro švigajo iz jednega kota v drugi, razveseljujejo vsaki hip radovedno popotnikovo oko. Skoro se prikažejo pred menoj lesene galerije, dolina se zoži, bregovi postajajo do cela navpični, voda vedno bolj omejena, od vseh strani zaježena, v istini krasen pogled! Stopajoč po lesenem mostu, ali kakor bi pri nas kdo rekel: „gankcu“, zagledam nov napis — „Pod Rančo“ — čudno ime — nerazumljivo mi, nisem še kaj podobnega slišal, zabitežim si hitro, da ne pozabim, kar se pri takih „spakah“ lehkó pripeti.

Pazljivo se oziraje po strmih skalinah, zagledam visoko gori z rudečimi črkami napisano: „Prid' zidar se les učit!“

Res primeren napis iz Vodnikovih pesmij! Mali most s tablico „Žumrova galerija“ me je prepeljal čez grozno globino na levi potokov breg. Tu na mostu sem stal, zrl po zelenkasti vodi in velikanskih vertikalnih skalah in želel sem si živeti v onih

ni splošno. Socijalistični in nekateri radikalni listi pišejo naravnost razžalljivo proti carju. Tudi niso po vsem Parizu razobešene zastave. V delavskih delih mesta ni skoro nobene zastave. Bilo je tudi več delavskih shodov, na katerih se je izrekel protest proti slovesnemu sprejemu carja. Policija je morala ukreniti stroga naredba za varstvo reda. Posebno strogo paši na ruske in poljske nihiliste. Mnogo so jih odpravili iz Pariza. Socijalistični mestni zastop v Lillu je odklonil predlog, da se izreko simpatije v posebni adresi carju, temveč sklenil v adresi izreči simpatije ruskemu narodu in adresi izročiti ruskemu veleposlaniku.

Anglija in Rusija. Angleški politični mesečniki priporočajo sporazumljenje z Rusijo glede Turčije. Vsi naglašajo, da se brez Rusije ne da red napraviti v orijentu. Naglašajo celo, da nimajo nič proti temu, če Rusi zasedejo Carigrad. Rusi pa Angliji nič ne zaupajo. Ruski listi pišejo, da Angleži pač ne branijo Rusom vzeti Carigrada, a pomagali bi jim pa ne pri tem. Ko bi bila Rusija zamotana v boj s Turčijo, bi pa Angleži se okoristili priložnosti, da si z lahkoto prisvoje kak kos Turčije. Če so Angleži tako nesebični, naj pa popuste Egiptet in nehajo na skrivnem rovati po orijentu. Rusija le želi ohranitev reda in od Anglije ne zahteva niti Carigrada, niti vhoda v Sredozemsko morje. Kakor se vidi iz pisave ruskih glasil, Rusija sedaj še nikakor ne želi propada Turčije. Za to ima Rusija gotovo več povodov. Sedaj imata Rusija in Francija velik upliv v Evropi. Če pa pride do razpada Turčije, bi se to dobro razmerje utegnilo motiti. Francozi bi se zopet spomnili krimske pogodbe. Tudi Turčija še ni tako oslABLJENA, da bi brez velicega prelivanja krvi bil njen propad mogoč.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. oktobra.

— (Otvoritev „Narodnega doma“.) Vstopnice za koncert prodaja kustos Šešarek, v trafiki, Schellenburgove ulice. Ker odpade sodelovanje društva „Slavec“ in „Ljubljane“, se je program za koncert vojaške godbe znatno pomnožil. Koncert bode imel značaj družbinskega sestanka po gledališki predstavi. — Če kak čitalniški član pomotoma še ni dobil vabila za ples, prosimo, da se zglati pri kustoscu Šešarku.

— (Za banket) naj se blagovoli izvenljubljansko občinstvo kolikor mogoče hitro zglati in najkasneje do petka zvečer; kuvert velja, kakor smo že javili, 2 gld. Oglasila sprejema kustos Šešarek.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Za L'Arrongejevo igro „Hčere gospoda Zajčka“, določeno za nocojšnjo predstavo, je bilo toliko skušenj, da je pričakovati dovršene predstave. V soboto bode slavnostna predstava in sicer se bodo predstavljala zgolj izvirna dela.

— (Shod obrtnikov) bode v nedeljo popoldne ob 1/3. uri v hotelu Lloyd na Sv. Petra

časih, ko še ni stopila semkaj ptujčeva peša, ko so bili zaprti ti kraji občinstvu, ko se je le tu pa tam držnila mej te skaline smela noga pogumnega ribiča. Visoko gori na levem bregu zapazilo je motrele mi oko zopet napis na gladki skali, ali črke so že izprane in le težko sem spravil nekaj slov skupaj kakor: „Čujte gore...“, da se je ves napis kedaj moral glasiti:

„Čujte gore in bregovi
Da sinovi Slave smo!“ —

to sem si mislil. — Škoda, da sta te vrstici, kateri je začrtala roka navdušenega planinca tako visoko, že tako izprani. No pa saj je Slovenec že navajen, da se tje postavi, kjer ga nikdo ne vidi. Od tega mostu naprej je pot zelo zanimiva in gotovo bode vsakdo hvaležen g. Jakobu Žumru, stavbinemu voditelju, kakor ga zove bližnji kamenitni napis, da je izvedel tako težavno pa hvaležno in interesantno delo v tako divjem in romantičnem kraju. Žumrova galerija je vsekakor najlepši partija cele soteske. Tu se peni potok in zaganja, tam zopet stoji mirno kakor pravo gorsko jezero s svojo temno-bodro vodo. Na obeh straneh pa se dvigajo navpični skalni bregovi, na katerih bi mogel marsikak učenjak računati koliko tisoč in tisoč let je moralo že miniti, da je bila izdolbena ta globoka struga.

(Dalje prih.)

cesti. Razpravljalo se boče o ustanovitvi splošnega obrtnega društva, o položaju obrtnikov in o prihodnjih volitvah. Ustop je dovoljen samo obrtnikom.

— (Zgradba deželnovladnega poslopja) Kakor znano, je erar za zgradbo primerne poslopja za deželno vladu kupil od kranjske stavbinske družbe stavbišče na Tržaški cesti. Stavba tega poslopja se je ponudbenim potom oddala kranjski stavbinski družbi, katera začne še letos kopati temelj. Zgradba mora biti do srede l. 1898. povsem dogotovljena.

— (Lov na obiskovalce nemških gledaliških predstav.) Priobčili smo v terek pojasnilo vodstva ljubljanske postaje državnih železnic, v katerem se prereka naša vest, da bi se bilo s službeno okrožnico naznanilo železniškim uradnikom, da jim je ravnateljstvo nemških gledaliških predstav znižalo vstopnino za 20 kr. in da se dotične vstopnice prodajajo v uradu na državnem kolodvoru. K pojasnilu nam je pripomniti sledeče: Imeli smo v rokah dotično okrožnico. Pisana je na uradni formular za okrožnico, na katerem je natisnjen naslov „K. k. öst. Staatsbahnen — Circular“. V okrožnici, datovani z dne 26. septembra t. l., naslovljeni na „P. n. postajenačelnike in uradnike“ in podpisani „Adjunct“, se pravi izrecno, da se prodajajo vstopnice k nemškim gledališkim predstavam v „Platzinspekciji“ na kolodvoru, in sicer jih prodaja službo imajoči uradnik. Ali mar taka okrožnica ni uradna? Ali „Platzinspekcija“ ni urad?!

— (Tetoviranje) je po sodbi kriminalistov zlasti mej kaznjenci v navadi. Te dni se je izkazalo, da je tudi v ljubljanski prisilni delavnici se udomačilo. V prisilni delavnici se mudi, seveda ne prostovoljno, nekak umetnik, izvrsten karikaturnik, kateri je kakim 20 prisiljenecem tetoviral prsa in jim naslikal nanje cele prizore. Pri naknadnem naboru se je komisija kar čudila, ko je zagledala te slike.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 27. septembra do 3. oktobra kaže, da je bilo novorojencev 19 (= 31,20‰), mrtvorojencev 1, umrlih 10 (= 16,12‰), mej njimi so umrli za jetiko 3, za žledenim katarom 1, za različnimi boleznimi 6. Med njimi je bil tujec 1 (= 10‰), iz zavodov 1 (= 10‰). Za infekcijoznimi boleznimi je obolelo, iz sicer: za vrtico 10 oseb.

— (Železnica Loka - Divača.) Oficijozni „Fremdenblatt“ je te dni prijavil članek o drugi železniški zvezi s Trstom, po katerem bi se dalo sklepati, kakor da je ministerstvo že definitivno opustilo misel na zgradbo železnice iz Škofjeloke v Divačo. V dotičnem članku pravi oficijozni list mej drugim: „Od ministerskega posvetovanja, ki je je za to stvar priredil železniški minister spomladi, se ni o tem nič čulo in šele ministerski predsednik grof Baden se je doteknil na svojem potu po Primorskem tega vprašanja in iz njegovih besedij se da izpoznati, da se vlada vedno peča s tem predmetom. Da je druga železniška zveza med državnim središčem in mej našim pristanom konečno sklenjena, je po trditvi „Oesterr.-ungar. Eisenblatt“ a gotovo. A dalje stvari še niso dospete. O nameravani progi čez Ture ni pri dotičnih ministerstvih res nobenega različnega mnenja; odločili so se za gostinsko progo in načrti so že v toliko napredovali, da so že skoraj do podrobnosti izdelani. Drugače pa je glede na južno nadaljevalno progo, o kateri se je že naprej pojavilo večje število načrtov, želj in valed tega tudi prog. Vzlasti so se mej drugimi predlagale: predilska, bobinjska in loška železnica. O progi Ljubelj-Loka se sme sedaj trditi, da je zavržena, in v prvi vrsti sta torej predilska in bobinjska železnica. Čez Ture in Predil bi stala 61 milijonov goldinarjev; 31 milijonov bi odpadlo na tursko. Drugi načrt, ki se je šele zdaj jel obravnavati, se tiče bobinjske železnice kot nadaljevanja turske proge preko Bärnthala. Ta zveza bi stala — 82 milijonov goldinarjev. Za tursko-predilski načrt govore denarni in, kot se vidi, tudi trgovski oziri največje važnosti in zato se zanj poteguje železnično, finančno in trgovinsko ministerstvo.“ — Naši poslanci in tudi vsi drugi poklicani faktorji morajo vzhic temu zastaviti vse sile, da preprečijo namero, zgraditi drugo železniško zvezo s Trstom čez Ture sli skozi Bohinj.

— (Na dolenski železnici) vozijo sedaj samo mešani vlaki. Za osebni in tovarni promet je to skrajno neugodno in čedalje jasneje se kaže, da bodo morali poklicani faktorji storiti čim prej potrebne korake, da se razmere na dolenskih železnicah zboljšajo. Zlasti bi bilo skrbeti, da bodo imele dolenske postaje dovolj vagonov na razpolaganje. V tem oziru se čuje jako mnogo pritožeb. Pošiljstvo leže neprimerno dolgo na postajah in

primerilo se je že opetovano, da so imeli odpošiljalci škodo, ker jim je n. pr. sadje začelo gniti. Tudi za osebni promet nedostaje vagonov in so šele nedavno tega morali potniki na postajah zaostajati, ker v vlaku ni bilo prostora, drugih vagonov pa ni bilo dobiti.

— (Praprotnikova slavnost.) Na občno željo gorenjskih učiteljev-pevcev ne boče „odkritje spominske plošče“ dne 18. t. m. kakor je bilo določeno, ampak se boče vršilo šele prihodnjo pomlad; pač boče pa dne 29. t. m. „odkritje nagrobnegega spomenika“. Natančen vzpored se boče objavil pravočasno. Za „ploščo“ in „spomenik“ nam manjka še precej denarja; prijatelje in čestitelje r. A. Praprotnika prosimo za pomoč. Darove vsprejema Jakob Dimnik učitelj v Ljubljani — O lbor „Slov. učit. društva“.

— (Hitra pošta.) Zagrebška knjigarna F. Zupana nasledniki je dobila te dni dopisnico, ki je bila oddana na pošti v Mirni peči dne 25. julija 1885. l. in je torej od Mirne peči do Zagreba romala celib jednast let.

— (Iz žužemperške okolice) se nam piše: Kot dobri katolici smo lani pri deželnozborskih volitvah slušali glas od Boga nam postavljenega vladike iz volili poslanca, kateri so nam toliko lepih rečij obetal, da smo veselja kar vriskali. Tisti, ki so posebno trdni v veri, so nam zatrjevali, da se bodo naše preklaverne razmere korenito zboljšale. Poslanec nam bodo izposlovali kar bomo le hoteli, odpustili se nam bodo vsi davki, duhovni gospodje pa bodo porabili svoje zveze z nebosi in dosegli, da nam bodo vinogradi in polja rodili v izobilju. Naše nadeje se še niso izpolnile. Da se nam niso odpustili še davki, tega vemo, da so krivi naši liberalci, a da se tudi nebosa ne menijo za obljube in prošnje naših duhovnih voditeljev, to čbujja sum, da morda vendar nismo prave zadevi, ko smo volili od Prezvišnega postavljenega kandidata. Ko bi bili naši poslanci res vredni škofovega priporočila, bi nam ne bila toča letos vinogradov pobita in bi nam bilo solace vsaj toliko prijaznost izkazalo, da bi bilo grozdje moglo dozoreti. Tako pa bomo letos pridelali le malo vina in še kar ga bo, bo jako kisto. Tudi sadja bomo imeli jako malo, vendar smemo reči, da nam je sadno dražje več rodilo, vzhic toči in dežetju, nego delovanje vseh katoliško narodnih poslancev skupaj. Nečesa pa bomo pridelali v izobilju, namreč ajde. Tako bodemo mogli otepati vsaj ajdove žgance, da pa ne bomo pogrešali zabele, bomo prebrali govore naših poslancev; ti so še bolj netečni nego neosoljeni in nezabeljeni žganci.

— (Iz Dolenjega Logatca) se nam piše: Dne 5. t. m. popoldne ob 2. uri skočil je Franc Jerina jedini sin posestnika v D. l. Logatcu v v bližini Gorenjega Logatca se nabajajoči tolmun takozvano „Lokvo“ ter utonil. — Uzrok samomora bila je nesrečna ljubezen.

— (Društvo odvetniških in notarskih uradnikov na Spodnjem Štajerskem) v Celju izvolilo je pri ustanovnem občnem zboru dne 4. oktobra t. l. v društveno vodstvo naslednje gg.: Ivana Bovo, odv. solcitorja, predsednikom; Josipa Kolarja, not. koncipienta, podpredsednikom; Josipa Cdenškega, odv. solcitorja, tajnikom; Andreja Percsa, not. koncipienta, blagajnikom; Valentia Gradšnika in Franciška Steléta, odvetniška solcitorja ter Franca Slačka, odv. uradnika pa za odbornika. Za namestnike so izvoljeni gg.: Jos. Ahtik in Ivan Dabršek odv. uradnika v Celju ter Miran Lorber, odv. uradnik v Ptuj.

— (Državnozborska volitev na Goriškem) Za mandat goriških mest in goriške trgovinske zbornice namestu umrlega princa Egona Hohenloheja se je oglasil kot kandidat grof Henrik A t t e m s.

— (Električna železnica iz Opatije v Lovrano.) Grof Rudolf Kinsky, inžener Makso Dori in ravnatelj reške kreditne banke Steinacker so prosili za koncesijo za zgradbo električne železnice iz Opatije v Lovrano.

* (Turška vlada kriva umora.) Pred nekaj tedni so turški razbojniki ujeti brata avstrijskega konzula v Serešu Lajoša Zlatka in ga odpeljali v gore ter zabevali zanj 10 000 turških funtov odkupnine. Avstrijsko poslanstvo je pri tarški vladi storilo takoj vse potrebne korake in vlada je obljubila, da plača razbojnikom zahtevano odkupnino. Solunski guverner pa je hotel ta denar vtakniti v svoj žep in zategadelj pokušil razbojnike zavrtno napasti ter ujetega Zlatka oprostiti. Čim so prevedici razbojniki spoznali namen njegov, so ujetega Zlatka umorili in zbežali v gore.

* (Kaj je vse angleška kraljica preživela?) Kraljica angleška je preživela za svojega vladanja vse člane tajnega sveta, ki so 1837. leta živeli, ko je ona nastopila vladanje; vse „père“, ki so tedaj imeli ta naslov, razen dveh; vse tedanje poslance razen 6; 11 lordnih kancelarjev, 10 ministerskih predsednikov, 6 predsednikov spodnje zbornice, 5 yorskih nadškofov, 5 vojnih nadpoveljnikov, vse vojvode in vojvodinje, markize in markizinke, ki so leta 1837. že imeli ta naslov, vse tedanje člane jokerskega kluba. V tem času, ko je ona vladala je bilo v Zjedinenih državah 17 predsednikov, v Indiji 15 in v Kanadi 10 podkraljev, v Franciji je vladal jeden kralj, 1 cesar in 6 predsednikov republike.

* (Nesrečen oče) Srbski polkovnik Dragašević je jedea najodličnejših srbskih častnikov in v celi deželi jako ugleden mož. S svojo rodbino pa nima sreče. Starejši njegov sin se je pred dvema letoma kot poročnik pri kraljevi gardi udeležil roparskega umora, mlajši sin pa je izvršil več velikih goljufij, vsled katerih je bil aretovan, a je pobjegal iz zapora v Avstrijo. Stari polkovnik je vsled žalosti zblaznel.

* (Pijanec — mōrilec) V Kraljevem Gradcu je mesarski pomočnik Souček zahteval od svoje žene, naj mu da denarja za žganje. Žena, katera mora sama rediti rodbino in moža, mu je dala samo 10 kr. To je moža tako razjezilo, da je napadel ženo z mesarskim nožem in je večkrat zabodel tako, da je žena nekaj minut pozneje umrla.

* (Tikanje v ruski vojski) Neki ruski list piše: Zapovednik bataljona ogleduje svoje krdele in se ustavi pred očito bolehnim, jako bledim vojakom ter ga vpraša: Zakaj si tako bled? — Ne vem! — Si li bolan? — Ne vem! — Kje si bil prej, predno si prišel k vojakom? — Na vsučilišču v Moskvi. — Bodite tako prijazni in povejte mi, kako se imenujete? — Pacov, gospod major. — Na kateri fakultati ste študirali? — Bil sem vsučiliški portir — Durak! zavpije major in gre svojo pot.

* (Mačji jezik.) Znano je, da se je ameriški profesor Garnier dje časa bavil s preskovanjem jezika opic. Negov rojak prof. Clark preiskuje zdaj mačji jezik. Našel je buje, da je mačji jezik najbolj podoben ketsjčemu, in konstatiral že pomen 600 mačjih besed. Mož bi se torej mogel za silo že pomeniti s kako mačko. Kaj ko bi poskusil intervjuvati l. 1868. rojeno mačko v hotelu Rambouillet v Parizu. Ta mačka je povila že 200 mladih in je toliko videla in doživela, da bi nje memoire svet močno zanimalo.

Književnost.

— Doctor Thomas de Cilia (Parlour, Pri- lokar) der Erzieher Kaiser Max milians I., erster Dompropst von Wien und Bischof von Konstanz. Ein Gedenkblatt zum vierten Säculum seines Todesjahres. Zusammengestellt von M. Ljubša, Mitglied des Historischen Vereines für Steiermark-Graz. Verlags Buchhandlung „Styria“. 1897. Str. 62. Cena 70 kr. — Pokojni Davorin Trstenjak se je dje časa bavil z nabiranjem gradiva za životopis dne 24. aprila 1496 t. umrlega Tomaža Prelokarja, rojenega Čeljana, kateri je kot vzgojitelj „zadajega viteza“ cesarja Maksimilijana ter kot tajni svetnik, protootar in dvorni propovednik nemškega cesarja Friderika III. (IV.) igral veliko in važno ulogo. Prelokar je svojega gojenca, poznejšega cesarja Maksimilijana učil tudi slovenski in zanj baje spisal slovensko slovnico in slovenski slovar. Pričujoča monografija je sestavljena na podlagi gradiva, katero je nabral Davorin Trstenjak, a pisatelj je tudi sam nabral mnogo materijala in posrečilo se mu je, popasuti življenje in delovanje slovenskega rojaka skoro na vse strani. Zanimiva študija zasluži najtoplejšega priporočila.

— Slovenska pratika za navadno leto 1897. je izdala knjigotržnica Ig. pl. Kleiamayr & Fed. Bamberg. Cena 13 kr.

Brzobjavke.

Ruski car v Parizu.

Pariz 8. oktobra. Predsednik Faure je priredil carju in carinji sijajen diné, pri katerem je car zlasti naglašal vez, ki neločljivo družji Francijo in Rusijo. Pri operni predstavi je občinstvo prirejalo carju in carinji nepopisno navdušene ovacije. Car je večeraj obiskal cerkev Notre-Dame, justično palačo, Pantheon, kjer je položil na Carnotovo krsto krasen šopek cvetic in dom des Invalides, kjer se je utopljen v misli dlje časa ustavil pred krsto Napoleona I. Popoldne je prisostvoval blagoslovljenju Aleksandrovega mosta. Občinstvo je carja in carinjo povsod burno aklamiralo. Vse slavnosti so presijajne. Od 6. do 7. ure zvečer se je car posvetoval z ministrom unanjih del Hanotauxom.

Pariz 8. oktobra. Dolgi konferenciji ruskega carja z ministrom unanjih del Hanotauxom pripisujejo vsi listi največji pomen. Člani parlamenta so jako zadovoljni, da jih je car odlikoval in sploh pri vsaki priliki kazal svoje spoštovanje za konstitucionalne ustanove.

Dunaj 8. oktobra. Poslanska zbornica nadaljuje v današnji seji proračunsko razpravo. Falkenhayn se je pritoževal, da je finančni minister očital za Taaffeja občajnemu sistemu budgetiranja netočnost, in je zatrjeval, da je ta sistem uredil budget in napolnil blagajne. Kaizl je proračun ostro kritikoval in razpravljal tudi o političnih rečeh. Finančni minister Bilinski je na Falkenhay-

nove tožbe odgovoril, da ni hotel prejšnji vladi nič očitati, nego da je le pojasnjeval razložek mej prejšnjim in sedanjim načinom budgetiranja. Minister govori še dalje.

Dunaj 8. oktobra. „Vaterland“ javlja, da izda vojni minister prav v kratkem naredbo, določujočo, da naj imajo vojaki ob nedeljah namesto popoldne prost dopoludan, da bi mogli hoditi k maši. „Vaterlandovega“ poročila neče nihče verjeti.

Budimpešta 8. oktobra. Državno-zborske volitve se bodo vršile v času od 28. t. m. do 6. novembra. Razpis volitev se je že razglasil. Državni zbor se snide 15. novembra.

Carigrad 8. oktobra. Poslaniki Zjedinenih držav, Grške, Nizozemske in Španske so zahtevali, naj dovoli vlada, da pride v carigradski pristan po jedna stacijska vojna ladja teh držav. Vlada je to zahtevo odbila, češ, da imajo pravico, imeti v pristanu stacijske ladje le tiste države, ki so podpisale berlinsko pogodbo.

London 8. oktobra. Rosbery se je odpoval vodstvu liberalne stranke, ker se ne strinja z Gladstonejem glede orijentalnega vprašanja. Vodja stranke ostane Harcourt.

Narodno-gospodarske stvari.

— Dobava za c. in kr pomorski arzenal v Pulji. V svojo zagotovitev potrebnih materialij za c. in kr pomorski arzenal v Pulji za l. 1897., vrši se dne 31. oktobra 1896 pri poveljstvu c. in kr pomorskega arzenala poudobna obravnava. Mej materijalijami, katere je zagotoviti so mej drugimi: deske iz jelovega in mešanovega lesa, laneno olje, goveji loj, umivalno mlo, lojene in stearin-sveče metle in štorje, krtače in čopiče, ogilje, vrvica, koci itd. Vse podrobnosti se lahko vpogledajo tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

— Državne železnice Dne 1. oktobra t. l. se je otvorilo za osebni in tovarni promet mej postajama Strunčevica in Bavorov pri 16 $\frac{1}{2}$ km proge Vidujca - Černice - Pachtice ležeče postajališče Blance.

IZ NEKADNEGA LISTA.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: V zapuščino Valentina Flandra spadajoče posestvo v Železnikih, cenjeno 1930 gld., dne 15. oktobra in 12. novembra v Škofji Loki.

Vinecija Grošelja posestvo v Kokošnih, cenjeno 270 gld., dne 17. oktobra in 21. novembra na Brdu.

Antona Žagarja posestva v Iški vasi, cenjena 14.129 gld., in Janeza Štruklja posestvo v Studencu, cenjeno 6049 gld., oba dne 17. oktobra in 21. novembra v Ljubljani.

Franceta Modica zemljišče v Metuljah, cenjeno 1717 gld., in Marijete Zgonc zemljišče v Radleku, cenjeno 1532 gld., oba dne 19. oktobra in 18. novembra v Ložu.

Tomaža Ježeka posestva v Spodnjih Gameljnih, cenjena 7317 gld., dne 18. oktobra in 21. novembra v Ljubljani.

Loterijske srečke 7. oktobra.

V Brnu: 25, 35, 8, 84, 29.

Meteorološko poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	740.7	10.2	sr. svzh.	jasno	
8.	7. zjutraj	740.8	9.5	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	740.0	17.1	sr. szah.	del. jasno	

Srednja večerajša temperatura 10.7°, sa 1.2° pod normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. oktobra 1896.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, htl.	7.70	Špeh, povojen, kgr.	72
Rž, „	6.10	Surovo maslo, „	78
Ječmen, „	5.60	Jajce, jedno	3
Oves, „	6.50	Mleko, liter	10
Ajda, „	8.50	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	6.20	Telečja „ „	62
Koruza, „	5.15	Svinjsko „ „	68
Krompir, „	2	Keštrunovo „ „	36
Leča, „	10	Pišanec	40
Grah, „	10	Golob	17
Fižol, „	9	Seno, 100 kilo	2.40
Maslo, kgr.	94	Slama, „	1.70
Mast, „	76	Drva trda, 4 metr.	7.20
Špeh, frišen, „	74	„ mehka, 4 „	5.20

Dunajska borza

dne 8. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	35	sz.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld	50	„
Avstrijska zlata renta	122	gld	80	„
Avstrijska krona renta 4%	101	gld	20	„
Ogerska zlata renta 4%	122	gld	05	„
Ogerska krona renta 4%	99	gld	25	„
Avstro-ogerske bančne delnice	944	gld	—	„
Kreditne delnice	367	gld	—	„
London vista	119	gld	70	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld	75	„
30 mark	11	gld	73	„
30 frankov	9	gld	52 $\frac{1}{2}$	„
Italijanski bankovci	44	gld	55	„
C. kr. cekini	5	gld	66	„

Dne 7. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	gld.	40	„
Dunava rg. srečke 5% po 100 gld.	129	gld.	—	„
Zemlj. obd. avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast. listi	—	gld.	—	„
Kreditne srečke po 100 gld.	196	gld.	75	„
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	gld.	—	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	gld.	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	478	gld.	50	„
Papirnati rubelj	1	gld.	27 $\frac{1}{2}$	„

Dobri sodi

po 300 do 600 litrov se prodajo po nizki ceni v Vegovih ulicah št. 10. (3078-2)

V Knežjem dvorcu se prodaja vsakovrstna opeka, železnina, okna, vrata itd.

Več se poizvé na lici mesta ali pa pri lastniku Valentinu Accetto, Trnovski pristan št. 14. (2773-27)

V najem se odda takoj pod posebno ugodnimi pogoji dobro upeljana trgovina

z gostilno ali brez nje, v kraju, kjer je tudi lesna tovarna in kjer ni posebne konkurence. Kje? pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (3056-4)

VIZITNICE priporoča „Narodna Tiskarna“ po nizki ceni.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-231)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga do Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Gurh, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plizenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevja.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plinja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmudena, Ischla, Ausseea, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plinja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Gurh, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Vzprejemem takoj

trgovskega pomočnika

z dobrimi spričevali. Izurjen naj bi bil tudi v železnici. Tudi vzprejemem takoj krepkega, 14—16 letnega

trgovskega učenca.

M. Žigon (3080-2)

trgovina z mešanim blagom v Škofji Loki.

Nagrobne vence

v največji izberi in po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov v vseh barvah

(2911-11) priporoča

Karol Recknagel.

Št. 9865.

Razpis.

(3020-3)

V Idriji je izpraznjena služba provizoričnega deželnega živinozdravnika.

S to službo združeni so dohodki letnih 700 gld., in sicer je v pokritje te svote zagotovljen iz deželnega zaklada znesek 300 gld., iz občinske blagajne v Idriji znesek 200 gld. in za pet let iz državnih sredstev tudi znesek 200 gld.

Dotični živinozdravnik je dolžan brezplačno ogledovati živino in meso v Idriji, ter ondu brezplačno nadzorovati živinske semnje, v ostalem sodnijskem okraju pa proti primerni odškodnini po dogovoru z dotičnimi občinami.

Prosilci za to službo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o starosti, znanji slovenskega in nemškega jezika in o živinozdravniški vsposobljenosti

do 20. oktobra 1896. l.

podpisanemu deželnemu odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 15. septembra 1896

Velika 50-krajcarska žrebanje loterija v Inomostu. že 7. novembra.

(3057-4)

Glavni dobiček

75.000 kron v gotovem z 20% odbitka.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer, banka v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Doktorja pl. Trnkóczy-ja želodčne kapljice

krepčujoče, sleze raztapljajoče, odvajajoče, čistilne in tek vzbujajoče

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 ducati 4 gld. 80 kr. prodaja in razpošilja na vse kraje sveta s prvo pošto:

Lekarna Trnkóczy, Ljubljana. (3064-2)

„ Trnkóczy, Dunaj, Margarethen.

„ Trnkóczy, Dunaj, Landstrasse.

„ Trnkóczy, Dunaj, Josefstadt.

„ Trnkóczy, Gradec, Štajersko.

Lekarna Trnkóczy v Gradou.